

Gader, som Communen anlægger, ikke strax brolægges, men i det Høieste forsynes med brolagte Rødestene og Fortouge. Dette bør dog ikke befrie Grundeierne for at deeltage i Udgifterne til en eventuel fuldstændig Brolægning. Hertil sigter den i nærværende § indeholdte Bestemmelse, som iøvrigt er affattet saaledes, at den vil finde Anvendelse ogsaa paa de allerede nu under offentlig Vedligeholdelse værende ubrolagte Gader og Veie saavel indenfor som udenfor Boldene. Med Hensyn her til skal man bemærke, dels at Beboerne af Forstædernes Hovedgader have maattet udrede betydelige Udgifter til Brolægningen af disses Fortouge, længe efter at Gaderne selv vare overtagne af Communen, dels at Forordningen af 20de Aug. 1777 § 9 har paalagt de tilstødende Grundetere indenfor Boldene, naar hidtil ubrolagte Gader brolægges, selv at anskaffe de raae Brosten. Denne Bestemmelse vil nu efter den Maade, hvorpaa samme i Almindelighed forstaaes, efterat, saavidt vides, alle daværende Gader indenfor Boldene ere brolagte, ikke let finde Anvendelse, og man har derfor troet at burde søge den afløst af den omhændede almindelige Regel i Udkastets nærværende §. Da Anskaffelsen af de raae Brosten saavel dengang Forordningen af 20de August 1777 udkom som nu omtrent repræsenterer Halvdelen af Udgifterne til en god Brolægning, er Grundeiernes Forpligtelse fundet at burde begrænses til Halvdelen af Brolægningssomkostningerne, og er iøvrigt den hele Regel givet i Form af en facultativt Myndighed for Communalbestyrelsen.

Til § 4.

Denne § giver Regler med Hensyn til Fordelingen mellem de forskellige Grundetere af de dem i Henhold til de tvende foregaaende Ser paalagte Udgifter. Det vilde vistnok have været ønskeligt, om man ligesom kunde benytte Grundarten som Basis for Fordelingen, men dette er navnlig, forsaavidt Forstæderne angaar, fundet at ville lede til urigtige Resultater. Saafremt nemlig Forstædernes Grundtaxt reguleres efter det Nøgledagen i saa Henseende forelagte Lovudkast, og derefter ligesom blev lagt til Grund for Fordelingen, vilde

den Omstændighed, om en Grund er bebygget eller ikke, formeentlig faae en alt for overværende Indflydelse til Stæde for de bebyggede Grunde, medens det er antageligt, at Gadens eller Veiens Istandsættelse eller Brolægning i mangfoldige Tilfælde vil forøge de ubebyggede Grundes Værdi i et større Forhold end de bebyggedes. Man har derfor ikke troet at kunne opstille nogen anden Regel end den i Paragraphen angivne, at Fordelingen skeer efter Hensyn til samtlige forhaandenværende Omstændigheder, men, da Vilkaarligheden ved disses Bedømmelse faaer et ikke lidet Spillerum, har man troet ikke at burde overlade Fordelingens Fastsættelse til Magistraten alene, men til den samlede Communalbestyrelse.

Til § 6.

Da Beføstningerne ere skete i de paagældende Eiendommers Interesse og ikke kunne antages at ville gaae ud over, hvad der er høist nødvendigt, samt, da de Bidrag, de paagældende Eiere ville have at udrede til deres Dækning, i det Hele have Lighed med Communeskatter, idet de ere Bidrag til fælles Fornødenheder, kunne Panshaverne formeentlig ikke med Rette beklage sig over, at der gives dem Fortrinset for Pantegjalden, især da de i Henhold til § 5 kunne fordeles paa flere Aar.

Til § 7.

Med denne Paragraph er navnlig taget Hensyn til, at Communalbestyrelsen allerede har givet Tilsagn om enkelte Gaders eller Veies Overtagelse under Forbehold af Anvendeligheden af de Bestemmelser, som den forventede Lov om de herhen hørende Forhold maatte komme til at indeholde (saasom Blaa-gaards Langgade, en Deel af Veien fra Nørrebro langs Pøblingesøen, en Deel af den projecterede Veie over Blegdammene, samt en Veie over Nr. 39 paa Vesterbro).

Til § 8.

Denne Paragraph hjemler Communalbestyrelsen Myndighed til at fremtvinge Istandsættelse og Vedligeholdelse af private Veie, som vel have Betydning for flere Eiere, men dog